

VAART JEZUS AL MEE IN UW LEVENSBOTJE (2)?

HJM Sales

Geliefde (aanstaande) broeders en zusters in Jezus Christus, in het vorige deel zagen we hoe belangrijk het is, dat Jezus meevaart in uw levensbootje. Door Zijn geweldige Kracht brengt Hij de woeste golven en de bulderende stormen in uw leven tot bedaren en vervult uw hart met vrede, rust en blijdschap.

Maar betekent het feit dat Jezus nu in uw hart woont en u een kind van God bent geworden, dat levensstormen u voortaan zullen passeren en mijden? Dat uw leven voortaan slechts rozengeur en maneschijn zal zijn? Neen, dat betekent het niet. Daarom wil ik u een verhaal uit de bijbel over een andere storm presenteren. We kunnen het lezen in het Evangelie van Markus, hoofdstuk 4, de verzen 35-41.

Markus 4:35-37 – *“En op denzelfden dag, als het nu avond geworden was, zeide Hij tot hen (HJMS, Zijn volgelingen): Laat ons overvaren aan de andere zijde. En zij, de schare gelaten hebbende, namen Hem mede, gelijk Hij in het schip was; en er waren nog andere scheepjes met Hem. En er werd een grote storm van wind, en de baren sloegen over in het schip, alzo dat het nu vol werd.”*

Het is geweldig, dat we Jezus, de Redder en Verlosser der mensheid, de Zoon van God, hebben aangenomen. Dat we geloven, dat Hij onschuldig voor onze zonden aan het kruis is gestorven en onze straf heeft ondergaan, zodat wij vrij konden zijn en verzoend worden met God de Vader. Geweldig, dat Hij nu in onze harten woont.

Maar Jezus' taak blijft dezelfde. Hij wil ons door de stormen van het leven heen veilig naar God de Vader in de hemel brengen. Daarom was Zijn opdracht aan Zijn volgelingen: *“Laten we naar de andere kant overvaren!”* Het was Zijn bevel en Zijn volgelingen gehoorzaamden Hem ook. En,.....zij namen Jezus ook mee in hun bootje! Maar wat zij wellicht niet hadden verwacht, nu Jezus in hun bootje meevoer, gebeurde tóch! Namelijk, dat er een zware storm opstak.

Met andere woorden, óók als wij een kind van God zijn geworden en Jezus in ons hart hebben toegelaten, kunnen zware levensstormen ons treffen. Ook als wij aan Jezus gehoorzaam zijn en Zijn wil doen, kunnen ons ogenschijnlijk onoplosbare problemen overkomen. Kinderen Gods zijn dus niet gevrijwaard van moeilijkheden in hun levens, zoals helaas sommigen nog al eens denken. En als er een zware storm in ons leven plaatsvindt, wil dat lang niet altijd zeggen, dat we buiten Gods wil staan.

Sterker nog, Jezus gaf Zijn volgelingen de opdracht om naar de overkant te varen, terwijl Hij beslist moet hebben geweten, dat die zware storm zou opsteken. Hij is immers God en alwetend!

Met andere woorden, in de optiek van Jezus dééd die storm er helemaal niet toe, want die overkant zou hoe dan ook worden bereikt. Gods beloften zijn altijd já en ámen.

Maar het betrof hier wél een abnormaal zware storm. Het kan op het Meer van Galilea dan ook behoorlijk spoken door zware valwinden vanuit de omringende bergen. De volgelingen van Jezus in het bootje raakten in paniek. De golven sloegen over het bootje heen en langzaam liep het vol met water. Hozen hielp niet meer en ze konden ieder moment zinken en verdrinken. Tótdat zij zich herinnerden, dat Jezus óók aan boord was. Eerst hadden ze slechts oog voor de storm en de golven, maar ten slotte dachten ze aan Jezus. Maar tot hun verbijstering sliep Hij. Alsof er niets aan de hand was, lag Jezus daar heerlijk te ronken!

Markus 4:38 – *“En Hij was in het achterschip, slapende op een oorkussen; en zij wekten Hem op, en zeiden tot Hem: Meester, bekommert het U niet, dat wij vergaan?”*

Is dit ook niet onze ervaring? Dat wij soms haast in paniek raken als zware levensstormen ons belagen, terwijl wij wél kinderen Gods zijn geworden en Jezus in ons hart dragen? Dat de blik op Hem ontbreekt en dat we niet meer weten wat te doen, tótdat we beseffen, dat we op ieder moment met al onze zorgen en problemen juist bij Jezus mogen komen? Ja, dat Jezus dit zelfs van ons verwacht?

Gisterenavond was ik gaan vissen en toen zag ik op het water twee futen dobberen. Waarschijnlijk een vrouwtjesfuut met haar jong. Het vrouwtje sliep en had haar hoofd heerlijk tussen de veren gestoken. Het jong probeerde in haar nabijheid te blijven en liet voortdurend waarschuwend piepjes horen. De moederfuut reageerde pas, toen er paniek in die piepjes was te horen.

Zo is ook onze Jezus. Hij slaapt tijdens de stormen, omdat Hij weet dat die stormen niet relevant zijn. Hij is Heerser over alle elementen en het doel zál worden bereikt. Daar kan de duivel niets aan veranderen. Stormen doen er in dát opzicht niet toe, hoewel ze ons wel leren om op Jezus te vertrouwen. Jezus is dan ook beslist niet onverschillig over hetgeen ons overkomt. Hij zal ons beslist niet ten onder laten gaan in de golven. Zodra wij een beroep op Hem doen om hulp, dan wordt Hij wakker en helpt ons.

Jezus bestrafte de wind en de zee. En toen bleek dat het geen gewone storm was. Het was een storm bespeeld door demonen om de volgelingen van Jezus dwars te zitten en hen van het geloof in hun Redder en Verlosser af te brengen. Mensen die Jezus met hun hele hart als hun Heer en Zaligmaker hebben aangenomen, hoeven dan ook niet te verwachten dat hun leven voortaan als een rustige zee met zachtjes kabbelende golfjes zal zijn. Beslist niet. Jezus heeft ons geen kalme zee beloofd, maar wel een behouden aankomst.

Markus 4:39 – *“En Hij opgewekt zijnde, bestrafte den wind, en zeide tot de zee: Zwijg, wees stil! En de wind ging liggen, en er werd grote stilte.”*

Jezus zei volgens onze bijbel: *“Zwijg, wees still”*, maar volgens de oorspronkelijke Griekse grondtekst zei Hij eigenlijk: *“Zwijg en houdt je muil, wees genuilkorfd”*. Demonen worden door Hem als onreine honden beschouwd en daarom moest ook deze demon worden genuilkorfd.

Maar vervolgens liet Jezus niet na om Zijn volgelingen een belangrijke les te leren en Hij legde Zijn vinger op de zwakke plek in hun harten.

Markus 4:40 – *“En Hij zeide tot hen: Wat zijt gij zo vreesachtig? Hebt gij geen geloof?”*

De stormen in ons leven maken ons angstig, omdat het ons aan geloof in onze wonderbare en machtige Heiland ontbreekt. Die notabene meevaart in ons levensbootje en Die zelfs in onze harten woont. Maar Jezus laat toe, dat ons af en toe een storm overvalt, omdat Hij ons wil leren om op Hem te vertrouwen. Doch geen enkele storm kan Hem hinderen om het grote doel te bereiken, dat Hij met ons voor heeft. Namelijk om ons veilig naar Zijn Vader in de hemel te brengen. Als wij maar op Hem vertrouwen.

Geliefde broeders en zusters, wat een geweldige dag zal dat zijn, als we eens daar zullen arriveren. Hallelujah! Moge Jezus u overvloedig zegenen. Amen.